

Божиято СЛОВО

ГОДИНА XXIV, БРОЙ 06 (233) • 2014 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

ХОДЕНЕ С БОГА

Какво означава да ходиш с Господа, с Исуса? Много хора идват при Бога. Словото на Бога казва: „Който идва при Бога трябва да вярва, че има Бог и че Той благославя онези, които Го търсят“. Всеки от нас обича благословенията от Бога. Никой не иска наказание, никой не иска недостиг, никой не иска болест. Никой не иска проклетие за децата си, никой не иска едва да свързва двата края в материален и духовен аспект. Всеки иска да напредва, но как? Имаше много хора, които идваха при Исуса. Едни идваха да Го изпитват, да Го впримчат в говорене. Други идваха да искат изцеление или освобождение от отчаяние. Имаше и такива, които искаха мъдрост – „Как да наследя Божието царство?“. Но имаше и хора, които не само идваха при Исуса, **но вървяха с Него. По-доброто състояние от това да идваш при Бога е да ходиш с Него.** Исус каза: „Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и дето съм аз, там

ще бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми.“ (Йоан 12:26)

Има хора, които искат да извършат служение за Бога. Това е добро но недостатъчно. „Ела, дай дарение в църквата, запали свещ, осинови икона...“. Някои хора служат на Бога, но Исус каза: „Ако служи някой на Мене, Мене нека последва;“ Ето тук се спъват много хора и казват: „Мога да отида в църква и да направя нещо добро, но не пипай живота ми. Ще си живея, както си искам. Ще правя, каквото си искам, с всичките ми слабости.“

„Дето съм аз, там ще бъде и служителят Ми.“ Това означава, че Господ не отива на всяко място. Някои мислят, че където сме ние там е и Господ. Обратна е логиката. Където е Господ, трябва да сме ние. Не може да Го закараш на някои места. Означава, че е по-добре да не ходиш там. Не може да Го накараш да говори някои думи, по-

добре и ти да не ги казваш. Не може да Го накараш да върши някои действия, по-добре и ти да не ги правиш.

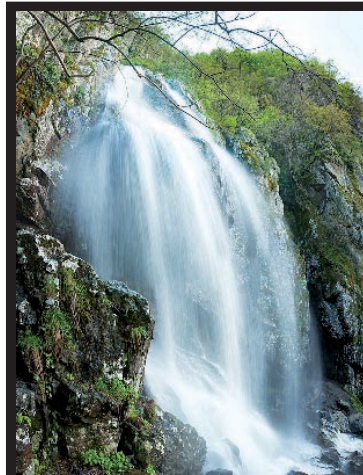
„...и дето съм аз, там ще бъде и служителят Ми.“ – казва Исус. „Там ще е човекът, който иска, да Ме следва.“ „Който служи на Мене, него ще почето Отец Ми.“

Какво означава „Мене нека последва“?

1. Който идва след Него, трябва да е готов на промяна. Исус прави нещо ново в теб.

„И като ходеше край Галилейското езеро, видя двамата братя, Симона, наречен Петър и брат му Андрея, че хвърляха мрежа в езерото, понеже бяха рибари. И казва им: Дойдете след Мене и аз ще ви направя ловци на човеци. И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него. И като отмина от там, видя други двама братя, Якова Заведеев и брат му Иоана, че кърпеха мрежите си в

прод. на стр. 2 ➤

МОЛИТВА ЗА ИЗБАВЛЕНИЕ

Но ти, о душе моя, тихо уповавай само на Бога, защото от Него очаквам помощ. Само Той е канара моя и избавление мое, и прибежище мое; няма да се поклатя. У Бога е избавлението ми и славата ми. Едно нещо каза Бог: Да! Две неща чух - че силата принадлежи на Бога, и че на Тебе, Господи, принадлежи и милостта; Защото Ти даваш на всекиго според делото му.

Амин.

↪ продължава от стр. 1

ладията с баща си Заведая; и ги повика. И те на часа оставиха ладията и баща си, и отидоха след Него. Тогава Исус ходеше по цяла Галилея, и поучаваше

П-р Владимир и Борислава с децата им - Михаела, Симеон, Йоанна и Емануил

в синагогите им, и проповядваше благовестието на царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ между хората. И разнесе се слух за Него по цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, страдащи от разни болести и мъки, хванати от бяс, епилептици и парализирани; и ги изцели.“ (Мат. 4:18-22)

В 19 стих има две действия:

1) Дойдете след Мене и Аз ще ви **2) направя** ловци на човеци. Двете действия са от два различни източника. Първото действие е твоето решение, като чуеш гласа на Бога и Той да ти каже „ела“ – ти да дойдеш. Той вика всеки човек, не всеки казва „Да“. Но когато кажеш „Да“, трябва да знаеш, че ще последва действие номер две, което не е само твое действие, а което е Неговото действие в твоя живот. То е „ще ви направя“. Господ ще направи нещо. Виждаме, че след 3 години и половина ходене с Исус апостолите не бяха същите.

Когато вземем решение да ходим след Господа, Той прави нещо с нас. Ако не си усетил промяна в живота ти откакто си християнин, може би не Го следваш. Исус променя хората. Променя речника ни, навиците ни, дори страховете, с които сме се страхували, вече не са същите.

2. Който идва след Исус, трябва да е готов на жертви.

„И дойде един книжник и Му рече: Учителю, ще вървя след Тебе където и да идеш. Исус му каза: Лисиците си

имат леговища, и небесните птици гнезда; а Човешкият Син няма где глава да подслони.“ (Мат. 8:19-20)

За някои неща човек трябва да вземе решение. Има удобства, от които трябва да се откажем, но същевременно има обещание. Петър каза: „Добре, а за нас какво? Ние, които оставихме всичко и Те последвахме, за нас какво?“ И Той каза: „Всеки, който е оставил заради Мене братя, сестри, къщи, ниви, ще получи стократно повече в този живот и в бъдещия.“ **Защо? Защото Господ иска да се откажеш от нещо, за да може да ти даде нещо по-добро.**

Иска да оставиш нещо, което държиш и стискаш и казваш: „Това е скъпоценността на живота ми.“ А Той иска да ти даде нещо, което наистина си заслужава. Нещо трайно, нещо добро. Нещо много по-ценно. Но докато нашите ръце са заети с нещо, което имаме, държим и стискаме, Господ не може да ни даде нищо по-голямо и нищо по-добро.

„А друг от учениците Му рече: Господи, позволи ми първо да отида и погребя баща си. Но Исус му рече: Върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртъвци.“

(Мат. 21-22)

Искам да ви кажа, че на този човек не беше умрял баща му. Защо да стоиш

и да чакаш баща ти да умре, за да следваш Господа? Защо да чакаш да направиш кариерата в живота си, за да последваш Господа? Защо трябва да поставяш други пречки, когато Исус ти казва: „Ела сега!“ **Нима не може, когато ти дойдеш, Господ да се погрижи за всичко останало?** Не бързай да погребваш баща си, защото понякога те надживяват синовете си. Не знаеш колко дни са ти дадени на земята. Не казвай прекалено млад съм или прекалено стар съм. Когато Мойсей беше призван от Господа да му служи, беше на 80 години. Няма такива дела, които трябва да свършим и тогава да ходим след Господа. Исус каза: „Много хора бяха поканени на една сватба.“ Те не знаеха часа и когато настана часът, Господарят изпрати слугите да отидат и извикат поканените. Те вкупом (сякаш са се наговорили) започнаха да се извиняват. Един каза: Купих си чифтове нови воллове, отивам да ги пробвам. Друг каза: Ожених се. Трети ...”

Който идва след Исус, трябва да е готов на жертви. Трябва да знае, че няма как да запази всичко. Но ако си готов да изгубиш малкото, временното, нищожното, за да спечелиш нещо по-добро, по-хубаво, по-трайно - може да го направиш.

„Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и нека Ме последва. Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си, заради Мене, ще го намери. Понеже какво ще ползва човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби? Или какво ще даде човек в замяна на живота си?“ (Мат. 16:24-26)

Исус е източникът на живота и Той има достатъчно живот за тебе, мене и всеки един от нас.

3. Който следва Исус, има право да пита за нещата, които не разбира.

Исус говореше по различен начин на множествата и на близките си ученици. На всички множества Той говореше с притчи. Но когато останеше насаме с учениците си, Той им даваше същността на това, което трябваше да се знае. Не с притчи, а директно.

„Защото на вас е дадено да знаете тайните на Небесното царство, а на тях не е дадено. Защото който има, нему ще се даде, и ще има изобилие; а който няма, от него ще се отнеме и това,

което има. Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат; чуят а не слушат, нито разбират... А вашите очи са блажени, защото виждат, и ушите ви, защото чуват..." (Мат. 13:11-17)

Получаваш знание за неща, които не разбираш. Получаваш насока, за да не изпаднеш утре в същата ситуация. Получаваш същите сила и власт, които Исус даде на своите ученици. „Защото, който има, нему ще се даде, и ще има

изобилие; а който няма, от него ще се отнеме и това, което има.”

Който има решение, на него ще се даде. Който вярва в Господа, трябва да се кръсти, да приеме Святия Дух и да влезе в служение. А който няма решение, посвещение, служение, от него ще се вземе това, което има. Ще ходи и в един момент ще спре да получава. Ние сме по-блажени от пророк Исаия, от цар Давид. Защо? Защото спасението е

вече изработено. Защото Исус умря и възкръсна. Защото Исус изля Святия си Дух и защото Той живее с нас. Имаме написаното Слово Божие, което да ни води всеки ден. Не е ли по-прекрасно това! Може да питаш за нещата, които не разбираш.

На хората, които са взели решение, е дадено, а не на тези, които идват при Исус само за да получат.

П-р Владимир Владимиров

Гости от Македония

Тази неделя, 17 август, два микробуса с младежи пристигнаха от различни градове и села от Македония в църквата Люлин, за да ни насърчат. Те всички са повярвали в Господа чрез служението на пастор Джими. Той обикаля цялата страна, благовества и организира църкви. Много работи с децата и тийнейджърите. Аз лично съм свидетел на това, когато с групата от Хюстън, Тексас, посетихме част от тези църкви.

Младежите ни насърчиха с песни и свидетелства - всеки от тях сподели как и кога Бог го е срещнал, изиграха кратък скеч и чухме проповед от пастора, който беше с тях. След богослужението тийнейджърите от нашата църква общувахме с гостите. После обядвахме заедно и ги заведохме на разходка из центъра на София. Всички бяха много доволни и щастливи от времето, прекарано заедно. Бог да ги благослови!

Мишел Владимирова

Да се грижиш и да бъдеш обгрижен

Няма нищо невъзможно за този, който вярва.

“След няколко дни Исус се върна в Капернаум и новината, че си е удома, се разнесе. Толкова много хора се бяха събрали да Го чуят, че къщата се препълни и нямаше място дори отвън пред вратата. Исус им проповядваше Божието слово. В това време дойдоха няколко души, четирима от които носеха един парализиран човек. Тъй като беше невъзможно да стигнат до Исус...” (Ев. Марк 2:1-4)

От предходните текстове става ясно, че се говори за къщата на Симон Петър и Андрей, където живееше семейството на Петър и тъща му, която Исус излекува от треска. Явно мястото става притегателна сила за хората, защото вестта за това, което прави Исус, се разнася наоколо.

Когато по естествен, нормален начин не можеш да направиш нещо, което си решил, нещо, което е добро, как реагираш? Тези мъже си казаха:

- Стигнали сме дотук. Няма да се откажем на финала. Трябва да има и друг начин!

- Добре, но какъв е той? Какво ще кажете за покрива?

- Покривът? Какво за него?

- Да опитаме оттам! Да се качим, да махнем керемидите, да направим...

- Какво ще кажат хората?

- Има ли значение! Нашият случай е крещящ! Ако трябва да се случи нещо, ако можем изобщо да направим нещо за нашия човек, трябва да го направим сега!”

- Аз съм за! И аз съм за! Аз също съм съгласен!

- Ами щом всички така мислите, тогава да действаме!

Те се качиха на покрива и направиха отвор над мястото, където

беше седнал Исус. После спуснаха носилката, на която лежеше парализираният. Сигурно са погледнали през прозореца, видели са къде седи Господ и са преценили къде трябва да направят отвора.

Те се целеха точно в десятка-

та. Искаха да направят всичко, което беше по силите им, за да привлекат вниманието на Христос. Да стигнат до Него и успяха!

Отчайваме ли се, когато сякаш молитвите ни удрят тавана и падат на земята, когато сякаш се молим, но като че ли Бог остава мълчалив? Или не се предаваме, докато не сме уверени, че Бог е чул молитвата ни. Когато се очаква да направим нещо, трябва да дадем всичко от себе си, това, което знаем, че е добро и правилно. Бог ще направи останалото.

Има Божия страна, но има и човешка страна. Няма нищо невъзможно за този, който вярва и всичко е възможно за Този, Който ни укрепява.

“Като видя вярата им, Исус каза на парализирания: Синко, греховете ти се прощават.” (Ев. Марк 2:5).

Как видя вярата им Христос? Вярата не е материя, не може да бъде регистрирана с естествените сетива. Как тогава Исус видя вярата на тези мъже? Павел казва: “Чухме за вярата и любовта ви.”

Вярата е практична стъпка. Яков казва в своето Послание, че вярата не може да бъде разделена от действията, защото тя определя действията или делата ни и се проявява в тях!

Понякога това изисква усилие на волята. Изисква да кажеш “не” на страха, на притеснението от хората, на предразсъдъците. “Да” на добрата кауза и благородното дело.

“Да” на това, което вярваш и си убеден, че Бог благоволява. Защото, ако искаме, ще ни се даде, ако търсим, ще намерим, ако хлопаме, ще ни се отвори!

“Като видя вярата им Христос каза на парализирания: Синко, греховете ти се прощават.”

Знаеш ли, че твоята вяра и твоите молитви и дела, продиктувани от вяра и любов към някого, могат да трогнат Божието сърце и да отключват Неговата милост и благословение за човека, за когото вярваш? “Там седяха някои от законоучителите и си помислиха: Как може да говори така? Той богохулства! Единствено Бог може да прощава грехове. Исус веднага прозря в духа си какво си мислеха те и им каза: Защо таите такива мисли?”

(Ев. Марк 2:6-8).

Защо каза Исус: “Синко, прощават ти се греховете”, когато човекът беше болен? Защото беше грешник ли? Може би, но в предишен случай той просто попита един прокажен, който викаше за милост към Него с думите: “Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш.” Христовият отговор беше: “Искам, бъди очистен!”

Отговорът на това, защо Христос каза това на парализирания, се крие в следващите два стиха. “Кое е по-лесно: да кажа на този парализиран човек: Греховете ти се прощават или да му кажа: Стани, вземи си носилката и ходи? Но Аз ще ви покажа, че Човешкият Син

има власт на земята да прощава грехове.“ (Ев. Марк 2:9-10) .

Само Христос, защото е Бог, има право да прощава греховете на хората. Нито Буда, нито Кришна, нито Мохамед, никой друг не е в състояние, а само Бог. Исус Христос е Бог. Той не само твърдеше това, но и го доказа!

Да се погрижиш и да позволиш да бъдеш обгрижен

“И като се обърна към парализирания, каза: Казвам ти, стани! Вземи си носилката и си върви къщи. И човекът се изправи, веднага си взе носилката и излезе от стаята пред очите на всички. Хората бяха смаяни и славеха Бога, казвайки: Това е най-изумителното нещо, което сме виждали.“ (Ев. Марк 2:10-12).

И така, вярата и любовта на приятелите бяха причината за чудото на изцеление. И когато видяха станалото, те прославиха Бога с всички присъстващи. И бяха лично удовлетворени, че усилията им не бяха напразни. Приятелите не търсеха нито показност, нито похвала. Нито очакваха благодарност от излекувания, защото знаеха, че наградата за доброто дело е от Господа.

В Притчата за добрия самарянин Исус даде отговор на въпроса: Кой е моят ближък? Ако правим добро и се грижим само за тези, които ни обичат, каква награда ни се полага?

А когато ти самият имаш нужда от практична подкрепа - физическа, емоционална, финансова, не допускай криворазбрана скромност да ти пречи да споделиш и потърсиш помощ. Не само ти да помагаш, но ти самият да бъдеш обгрижван!

В Евангелие от Йоана, 15 глава четем: “Никой няма по-голяма любов от това, щото да даде живота си за приятелите си. Вие сте ми приятели, ако вършите онава, което ви заповядвам. Вие не избрахте Мене, но Аз избрах вас. И ви определих да излезете в света и да принасяте плод (добри дела) и плодът ви да бъде траен; та каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви даде. Това ви заповядвам: Да се любите един друг!”

п-р Емануил Тотев

СВИДЕТЕЛСТВА

Отопляваме се на газ. Тази пролет дойде инспектор, за да провери дали газовата инсталация е в ред, дали няма някъде теч на газ. И какво мислите, че установи. Точно под газовия котел, където има и електрически кабели имало изтичане на газ. И то от две години! Само една искра е достатъчна и котелът ще гръмне като разрушителна бомба. Не мога да изкажа благодарността си, че Бог е опазил живота на цялото ми семейство!

Сега повредата е отстранена, но не забравям Божията милост.

Благодаря Ти, Господи!

Ани Здравкова

Това лято отидохме семейно на почивка в Гърция. Най-вече заради чистото море. А брегът е каменист, не е покрит със златист пясък като нашето Черноморие. Като всяко дете и синът ни Петър (на 6 г.) много обича водата. Всичко беше добре, но и двамата преживяхме прекеждия. Слава на Бога, че се отървахме само с уплах! Ще споделя за себе си. Не знам как се спънах, полетях и с цялата си тежест паднах на ръката си. На същата счупена, оперирана и оздравяла неотдавна. Като светкавица мина мисълта: „Олеле, ами ако пак съм я счупила!“ Помогнаха ми, изправих се и започнах внимателно да движам ръката си. Нямахше нищо, само малко охлузвания!

Цецка, гр. Банкя

Исус казва: Аз съм истинската лоза и Отец ми е земеделецът. Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва; И всяка, що дава плод, очисти я, за да дава повече плод... Пребъдвайте в Мене и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от самосебе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене.

Аз съм лозата, вие сте пръчките... Ако пребъдете в Мене и думите Ми пребъдат във вас, искайте, каквото и да желаете, и ще ви бъде. (Ев. Йоана 15)

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;
 Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето,
 така и на земята;
 Дай ни днес ежедневния хляб;
 И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници;
 И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия;
 защото царството е Твоє, и силата и славата, до вековете. Амин.
 (Матей 6:9-13)

ГОСПОДНАТА МОЛИТВА

Четвъртото искане от Господната молитва гласи: "Дай ни днес ежедневния хляб". Някои богослови считат, че тук става дума за земен, материален хляб, докато други разбират под хляб - духовен хляб. Ние считаме, че и двете становища по въпроса, щом са заедно застъпени, отразяват пълната истина. Става дума и за земен, и за духовен хляб. Прочее, нека се задълбочим в размисли.

Думата "хляб" е нещо всеизвестно. Ние най-малко три пъти на ден слагаме на нашата трапеза хляб и без него не минава нито едно ядене в който и да било дом. Това е оня хляб, за който четем следното в Пс. 104:27, 28: "Всички тия от Тебе очакват да им дадеш на време храната, каквото им даваш, те го събират; отваряш ръката Си и те се наситят с блага".

Добре ще бъде да цитираме тук тълкуванието на този стих от видния протестантски богослов Карл Барт. Той казва: "Тук под хляб се разбира това, което е строго необходимо за съществуването, сиреч, минимумът от храна, без която и последният бедняк не може; оня минимум, който и последният просяк получава". Твърде добро и интересно е тълкуванието, което дава на този стих и

П-р Димитър и Дора Митеви, ЕПЦ "Филаделфия"

основателят на протестантството – Мартин Лутер. Той казва така: "Под ежедневен хляб, който ние просим от Бога, трябва да се разбира: храната, облеклото, жилището, нивата, добитъкът, ежедневната печалба, благочестиво семейство, добро управление, благоприятни годишни времена, мир, здраве, честност, верни приятели, добри съседи, необходимото въобще за доброто прекарване на този живот".

Тук е необходимо да направим една уговорка, че ние, молейки се за материален хляб и въобще за материалното, не бива да превръщаме това материално в смисъл на живота си, в идол, на който всекиднев-

но да се покланяме. Такава опасност реално съществува. Нашите очи са видели много хора, които изцяло са погълнати от грижата за материалните неща до такава степен, че нямат време да мислят за духовното. Това са ония човеци, които са "посеяното в тръните, които чуват словото, но светските грижи и примамката на богатството заглушават словото." (Мат. 13:22).

Ако човек под думите "ежедневен хляб" започне да разбира все, що му види окото и пожелае сърцето, тежко му и горко! Такъв все ще иска и никога няма да се насити. Тъкмо затова Спасителят се обръща към нас със следните думи:

ВНИМАВАЙ, ОПАСНОСТ ПРЕД ТЕБ!

Една вечер, след богослужение, аз отидох в един ресторант, за да изядем по пица с една моя позната. След като свършихме, ние се качихме в колата, за да я закарам до тях. Точно бяхме влезли в колата, Господ ми проговори: „Внимавай тази вечер, гледай! Опасността е пред теб!“

Аз направо подскочих, когато чух това. Казах: „Гледай навсякъде! Гледай напред, гледай назад! Бог ме предупреди за опасност.

Тя каза: „Добре.“

Бяхме изминали около километър, когато изведнъж една кола излезе иззад храстите и почти се допря до моята броня. Бог ми каза: „Това е!“

Колата на този човек беше много близо до моята. Всъщност неговите фарове почти допираха до задната ми броня. Аз завих надясно, за да стигна до къщата на моята позната. Тя живееше в една глуха улица. Другата кола спря встрани и изключи фаровете си. Шофьорът явно знаеше къде отивам.

Но и Святият Дух знаеше неговите намерения. И затова ми каза: „Гледай внимателно!“

Аз вкарах колата си в двора.

Престъпникът си мислеше, че аз само ще оставя моята позната и веднага ще се върна. Бог ми показа какво трябваше да направя - да вляза в къщата и да повикам полиция. И така полицаите дойдоха и арестуваха издирван престъпник.

Така бях опазен от ограбване, а може би и от нещо много по-лошо. Н. Х.

“Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете и какво ще пиете, нито за тялото си, какво ще облечете... Отец ви знае, че се нуждаете от всичко това. Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда, и всичко това ще ви се прибави.” (Мат. 6:25,32,33).

“Първо търсете Неговото царство”, т.е. “духовния насъщен хляб”, оная Божия трапеза, на която Бащата на църквата събира Своите деца и сам разделя с тях насъщната храна; оная чудна трапеза, на която всеки от нас има своето място. Не утре и не в неизвестно бъдеще, а днес и всеки ден ние сядаме на тази Божия трапеза и получаваме от ръцете на Небесния Баща небесен хляб. Господ Исус препоръчва небесния хляб, който трае вечно и засища истински: “Работете не за храна, която се разваля, а за храна, която трае за вечен живот и която Човешкият Син ще ви даде”

(Йоан 6:27).

Коя е тази “храна, която трае

за вечен живот”? Намирайки се в пустинята на изкушенията, Господ Исус бе предизвикан от Сатана да направи от камъни хляб. Той бе гладен и изнемощял, постът Му беше вече свършил. Но Той, Който излезе от недрата на Отца, освен земния хляб, познаваше и небесния, и този небесен хляб за Него бе Словото на Бога: “Не само с хляб ще живее човек – рече Той – но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.” (Мат. 4:4).

За посветената душа Словото Божие е истинска храна. Искрено гладуващият и жадуващият християнин вижда в Словото не роман, не вестник, не отегчаваща книга, но необходимия си насъщен хляб.

При друг случай Господ Исус, намирайки се в близост до Якововия кладенец, изрече следните знаменити думи: “Аз имам храна да ям, за която вие не знаете. Затова учениците думаха помежду си: Да не би някой да Му е донесъл нещо за ядене? Казва им Исус: Моята храна е

да върша волята на Онзи, Който Ме е пратил и да върша Неговата работа.” (Йоан 4:32-34).

И Той върши тая Воля цели 33 години, и то толкова прилежно и усърдно, че можа да заяви в края на живота Си: “Аз Те прославих на земята, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша.” (Йоан 17:4).

Слушайки тези думи, е редно да се активизираме и ние в послушание на Божията свята воля. Нека не само се молим тя – Божията воля – да бъде, но нека още да я считаме като всекидневна храна за нашите души.

Исус каза: “Аз съм хлябът на живота: който идва при Мене, никак няма да огладнее, и който идва при Мене, никак няма да ожадне... Бащите ви ядоха манна в пустинята и умряха. А хлябът, който слиза от небето, е такъв, че който яде от него, не ще умре. Аз Съм живият хляб, слязъл от небето. Който яде от тоя хляб, ще живее во веки.”

п-р Д. Митов, Велико Търново

ПОКОЛЕНИЕ
на СЪЖИВЛЕНИЕ
— БЪЛГАРИЯ

МЛАДЕЖКО И
ТИНЕЙДЖЪРСКО
ПЕТЪК ОТ 18:30
YOUTH AND TEEN
FRIDAY@18:30

Люлин 8, ул. Гоце Делчев 34, зад магазин БИЛЛА / Lulin 8, Str. Gotse Delchev 34, behind BILLA

Н а х ъ л м а

Изчезваха последните отблясъци на деня. Свечеряваше се, но Иисус продължаваше да се изкачва по стръмния хълм. Погледна надолу и спря. Беше тъмно, за да съзре козята пътека, която беше следвал. Долу, в Капернаум, няколко осветени от лампи прозорци грееха като жълти звезди. Високо, горе над Него, бледите вечерни звезди блещукаха в небето.

Най-после Иисус намери мястото, което желаше. Падината в хълма беше заслонена от вятъра и близо до пътеката - малко парченце затревена земя и една гладка скала. Там, през цялата тази нощ, докато звездите посрещнат зората, Иисус остана коленичил в молитва.

Там Го намериха рано на следващата сутрин Неговите последователи. От тях Той беше определил точно дванадесет да бъдат Негови най-близки ученици, вътрешен кръг от избрани приятели. Тези дванадесет бяха: Симон, когото нарече Петър, брат му Андрей, Яков и Йоан - също братя; Натанаил, наречен Вартоломей; Филип, Матей, Тома, Яков Алфеев и Тадей, Симон Зилот (за да се различава от Симон Петър) и Юда Искариот.

Денят настъпи. Дванадесетте

ученици наобиколиха Иисус, щастливи, че отново са заедно. Тръгнаха нагоре в планината и вървяха упорито, докато намериха равно място. Тук всички, които щяха да дойдат, можеха да седнат, докато Иисус ги поучава.

По-голямата част от деня Иисус прекара на полегатия склон на планината, с учениците до Себе Си и притихнала тълпа зад тях, поглътщаща думите Му.

А какви думи бяха те! Той им говореше за Божието царство.

Учеше ги да обичат враговете си. Говореше им за съкровищата на небесата, за тайната на молитвата и че човек не може да служи на двама господари. Каза им, че ако човек постави на първо място Бог в себе си, тогава Бог ще се грижи за него, така както храни птичките и облича диви-

те цветя с чудни цветове.

- Искайте и ще ви се даде - поучаваше Иисус. - Постъпвайте с хората така, както искате те да постъпват с вас.

Проповедта свърши и всички се спуснаха надолу по склона с Иисус и Неговите дванадесет ученици.

Божия църква „Дом на радост“

с п-р *Вл. и Б. Владимирови*
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)

Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,

ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2014 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428